

Meditatief moment Bosbeskapel 17-11-2020

1. B: Welkom lieve mensen, fijn dat u vandaag, op dinsdag 17 november, aanwezig bent of luistert naar het meditatief moment in de Bosbeskapel in Den Haag.

Mijn naam is Bart Groenenboom, ik ben hier samen met mijn vrouw Tamara van der Putten die nu de kaars aan zal steken.

Bij het ontsteken van dit licht zijn wij in gedachten bij de mensen die het moeilijk hebben en in het bijzonder bij de mensen die hun thuis hebben moeten achterlaten.

Beide zijn wij betrokken bij het vluchtelingenwerk in Griekenland, dit is dan ook het thema van dit meditatief moment.

2. B: Wij zullen nu luisteren naar No Sound but the Wind van de Britse band Editors.

We can never go home We no longer have one I'll help you carry the load I'll carry you in my arms The kiss of the snow The crescent moon above us Our blood is cold And we're alone But I'm alone with you	We kunnen nooit naar huis gaan We hebben er niet langer één Ik zal je helpen de last te dragen Ik zal je dragen in mijn armen De kus van de sneeuw De maansikkel boven ons Ons bloed is kil En wij zijn alleen Maar ik ben alleen met jou
Help me to carry the fire We will keep it alight together Help me to carry the fire It will light our way forever	Help mij om het vuur te dragen We zullen het samen brandend houden Help mij om het vuur te dragen Het zal voor altijd ons pad verlichten
If I say shut your eyes If I say look away Bury your face in my shoulder Think of a birthday The things you put in your head They will stay here forever Our blood is cold And we're alone, love But I'm alone with you	Als ik zeg dat jij je ogen moet sluiten Als ik zeg dat jij weg moet kijken Verberg je gezicht dan tegen mijn schouder Denk aan een verjaardag De dingen die jij je in je hoofd haalt Die zullen hier voor altijd blijven Ons bloed is kil En we zijn alleen, lief Maar ik ben alleen met jou
Help me to carry the fire We will keep it alight together Help me to carry the fire It will light our way forever	Help mij om het vuur te dragen We zullen het samen brandend houden Help mij om het vuur te dragen Het zal voor altijd ons pad verlichten
Help me to carry the fire We will keep it alight together Now help me to carry the fire It will light up our way forever	Help mij om het vuur te dragen We zullen het samen brandend houden Help mij om het vuur te dragen Het zal voor altijd ons pad verlichten

If I say shut your eyes If I say shut your eyes Bury me in surprise Where I say shut your eyes Help me to carry the fire We will keep it alight together Help me carry the fire It will light our way forever	Als ik zeg dat jij je ogen moet sluiten Als ik zeg dat jij weg moet kijken Verberg mij dan in een verrassing Waar ik zeg dat jij je ogen moet sluiten Help mij om het vuur te dragen We zullen het samen brandend houden Help mij om het vuur te dragen Het zal voor altijd ons pad verlichten

3. T: Ik lees voor u uit Matteüs 25 vers 31-46 (uit de Nieuwe Bijbelvertaling)

Goed doen voor een ander loont, komt naar voren in dit stuk uit Matteüs. De afgelopen jaren tijdens mijn periodes in Griekenland, maar ook tijdens mijn werk in Nederland, heb ik mij vaak afgevraagd of ik wel goed doe. Doe ik met de hulp die ik bied soms niet meer kwaad dan goed? Houden wij met ons goed bedoelde werk niet systemen in stand die meer kwaad dan goed doen?

Toen ik het boek van Linda Polman, de Crisiskaravaan las, werd me nog eens erg duidelijk: hulp bieden is ingewikkeld. Zij beschrijft mooi de verschillende kanten van het proberen goed te doen. Soms als je als organisatie in een gebied werkt waar verschillende partijen zijn, is het moeilijk om als onafhankelijke uit te vinden wat nou dat goed doen is.

Linda Polman schrijft:

‘Vertrekken of kosten wat kost doorgaan met hulpverleners. Het is een eeuwenoud dilemma. Twee van ’s werelds internationale humanitaire hulpverleners, Florence Nightingale en Henri Dunant, waren het al grondig met elkaar oneens over wat de juiste keuze is. Nightingale was er van overtuigd dat hulp het doel voorbij schiet als oorlogvoerende partijen er hun voordeel mee doen. Henri Dunant geloofde heilig in de plicht om hoe dan ook te helpen.’

Ook citeert zij een hulpverlener in Goma: *Voor de hulporganisaties in Goma gold: voed de moordenaars of ga als organisatie zelf ten onder.*

Het stuk van Matteüs wordt ook vervolgd, daarin schrijft hij dat de bokken links van hem, niet goed gedaan hebben en dat zij in het vuur belanden.

Beland ik daar als ik eenmaal de man voorbij gelopen bent die om een paar euro vroeg? Of juist de mensen die de ‘migranten’, mensen op de vlucht weren bij de grensovergangen van Europa? Of als hulpverlener die graag ten koste van alles zijn eigen organisatie draaiende wil houden? Of gewoon alle inwoners van Europa?

In het tweede boek dat ik las van Linda Polman ‘Niemand wil ze hebben’, waarin ze je meeneemt in de geschiedenis van de vluchtelingencrisis in Europa en waarin zij laat zien dat de geschiedenis zich vaak herhaalt, schrijft zij:

‘Onderzoekers van de Border Criminologies Unit van Oxford University constateerden in 2018 dat Europa ‘geobsedeerd’ is door de bestrijding van migratie. Het is bereid om elke morele en humanitaire prijs te betalen om vluchtelingen en migranten uit Europa te weren schreven ze. Sinds de oprichting van de EU in 1993 zijn als ten minste 30.000 vluchtelingen en migranten op weg naar Europa om het leven gekomen. De route naar Europa is de dodelijkste van alle

*reizen die mensen moeten maken als ze niet de juiste stempels in hun paspoort hebben.'
'Terecht concludeerde de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties in 2018 over het
Europese 'vluchtelingenmanagement' dat 'Europa' een beleid heeft ontwikkeld dat impliciet
of expliciet de dood accepteert als een effectief antimigratie instrument'. Dat is een treurige
constatering over een continent dat zich na de Tweede Wereldoorlog met 'nooit meer'
voornam om een baken van de beschaving voor de rest van de wereld te zijn. '*

Met deze woorden van Linda in mijn achterhoofd probeer ik de mensen die wel de bizarre reis hebben overleefd bij te staan in de moeilijke periode die zij doorbrengen in Griekenland. Maar is dit voldoende, bouw ik hierdoor genoeg credits op? Maakt dit een schaap van mij?

4. T: Wij willen nu graag met u luisteren naar Nuvole Bianche van Ludovico Einaudi, de Witte Wolken.
Dit nummer luisterde ik vaak na mijn werk in Griekenland.
5. B: In de Bijbel komen wij ook mensen op de vlucht tegen.
In het Oude Testament moeten Abraham, Izak, Jacob, Mozes, Ruth en David vluchten. In het Nieuwe Testament moet de Heere Jezus vluchten. En volgens Petrus zijn alle christenen vluchtelingen.
Mensen op de vlucht mogen rekenen op Gods ontferming,
Daarom lees ik voor u psalm 146 voor als gebed. (uit de Nieuwe Bijbelvertaling)
6. T: Op 21 juni, tijdens de nacht van de vluchteling, heeft onze vriend Qorban het lied 'Prijs Adonai' met ons gedeeld, wat ons raakte. Het is een opwekkingslied, dat hem kracht geeft in moeilijke tijden. Qorban is zelf gevlucht uit Afghanistan en is nog onzeker over zijn verblijfsstatus.
Wij hebben veel bewondering voor hem, we weten dat hij al jaren in onzekerheid leeft, maar hij blijft hoopvol en doet veel goeds voor een ander.
Dankuwel voor het luisteren naar dit meditatief moment.

Opwekking 638
Prijs Adonai

Wie is als Hij?
de Leeuw maar ook het Lam,
gezet op de troon.
Bergen buigen neer,
de zee verheft haar stem
voor de allerhoogste Heer.

Prijs Adonai,
wanneer de zon opkomt
totdat ze ondergaat.
Prijs Adonai,
alle naties van de aard'
alle heiligen; aanbid Hem